

כל כנויי פרק ראשון נדרים

א **לענין מלקוח פליגי**. למאן דאמר חיילא עליה נזירות מלקינן ליה דמתמנה עממו צבית הקצרות ולמ"ד לא חיילא עליה נזירות (א) דלא מלקינן ליה הואיל וצבית הקצרות נדר. אבל לכולי עלמא לאלתר הוי נזיר וליכא זל תאחר דאמרינן נמי אי אכל קס ליה צבל תאכל: דקא

מאחר לנזירות דטהרה. דלאחר מצעיה ליה למיפק חוץ מצבית הקצרות ולמינור נזירותיה צטהרה: וכן נזיר. צעלמא שטימא עממו צמויד אע"ג דמחלל לנזירות קס ליה צבל תאחר דנזירות דטהרה: **רב אחא אמר**. מאי צל תאחר איכא צנויר איכא צל תאחר דמגלחת דכי נפקי ימי נזירותיה צעי לגלח עממו ולאימיו קרצן ואי מאחר למגלחת קאי צבל תאחר: ואפי' למ"ד **מגלחת אינה מעכבת**. צקרצן אפי' מנזיה לגלח וקאי צבל תאחר צאותה מנזיה: **צבל טאחר קרנצוטי**. דאי משהי ליה לקרצן עובר צבל תאחר: **כי דרוש ידרשנו אלו הטאות ואשמו**. דמיחייב (א) אדם קאי עלייהו צבל תאחר ולא ילפינן מהא הקישא דנדרים: **מהו דסימא חידוש הוא**. מעשה דנזיר ואחסי מקילי ציה דלא קאי צבל תאחר דלא נפקי קרנצותיו מהאי קרא דטעות ואשמות: **דלא מספיק ליה לחטאת נזיר**. דלס אמר הרי עלי חטאת נזיר לא אמר כלום ולא מיחייב ולא מידי משא"כ צשאר קרנצות דכל קרצן שאמר אדם הרי עלי (חטאות) כך וכן מתפס ומיחייב לאימיו וכיון דחידוש הוא אימא לא קאי עליה צבל תאחר (ב) צשאר קרנצות להכי אילטרין למיכתב הכא לחקשי לנדרים דקאי נמי צבל תאחר: **והא טעות חלב דאינה מספיסה צנדר**. דאי אמר הרי עלי חטאת (ג) לא אמר כלום ואפי' כי אכל חלב דמיחייב להציא חטאת

רב אחא בר יעקב אמר בגון (א) דנדר והוא בבית הקברות הניחא למ"ד (ב) לא חיילא עליה נזירות מאלתר אלא למ"ד (א) מאלתר חיילא עליה מי איכא בל תאחר ועוד (א) האמר מר בר רב אשי חיילא נזירות עליה מאלתר וכי פליגי לענין מלקות פליגי (א) אפ"ה קם ליה בבל תאחר משום דקא מאחר נזירות דטהרה א"ר אשי הואיל וכן נזיר שטימא עצמו צמויד: **עובר משום בל תאחר דנזירות טהרה רב אחא בריה דרב איקא אמר עובר בבל תאחר תגלחתו ולא מיבעיא למ"ד (א) תגלחת מעכבת אלא אפי' למ"ד (א) תגלחת אינה מעכבת מצות גילוח מיהא לא מיקיים מר וזוטרא בריה דרב מרי אמר עובר בבל תאחר קרנצותיו ומן הכא נפקא ליה מהתם נפקא ליה וכי דרוש ידרשנו (א) אלו הטאות ואשמות מהו דתימא חידוש הוא שחירשה תורה בנזיר מאי חידוש אילימא הילא מתפס ליה לחטאת נזיר בנדר הרי הטאת (א) חלב ישאין מתפסה בנדר ועובר בבל תאחר אלא מאי חירושיה סד"א הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן והוי נזיר לכל אימא לא ליעבור עליה משום בל תאחר קמ"ל הניחא למ"ד (א) כי נזיר מן חרצן הוי נזיר לכל אלא לר"ש דאמר אין (א) נזיר עד שיזיר מכולן מאי איכא למימר ועוד האי חידוש לחומרא הוא אלא מאי חירושיה סד"א הואיל ואם**

לא אמר הכי דא"כ הוה ליה נזיר לאלתר כדפרישנא מאי אמר לא אפטר מן העולם וכיון שכן הוה ליה כחומר הכי עלי להציא קרצן מיד דקס ליה צבל תאחר לאלתר. וצדין הוא דהוה מצי צבל לאוקמה צאומר קודם שיעצרו צ' שנים אהא נזיר וצכי האי גוונא הוה ליה צבל תאחר דקרנצות דלא עבר עד ג' רגלים אלא מיהו כיון דלא מצי לאוקמה צאומר הכי עלי (א) צקרנצות וכדפרישית ואלטרין לחדושי תנאיא נקט האי לשמועינן דצכי האי גוונא קס ליה צבל תאחר לאלתר. כנ"ל וצוה יאחסי ידי חובתי מכל מה שעמעמו הראשונים צהלכה זו: **גון שנור והוא צבית הקצרות**. שרצין לצאת מיד ולקבל עליו נזירות וכי לא נפיק קס ליה צבל תאחר: **הניחא למ"ד לא חיילא נזירות עליה לאתרא**. פלוגתא דר' יוחנן ור"ל

צפ"ג דנזיר (דף ע"ג ע"ב): **דלר' יוחנן אי אכל ושתי יין צבית הקצרות לקי דחיילא עליה נזירות מיד ור"ל לא חיילא עליה נזירות מיד ולכי נפיק מצבית הקצרות רצין לחזור ולקבל: אלא למ"ד מאלתר חיילא עליה מאי איכא למימר**. דכיון דחיילא עליה נזירות ליכא צל תאחר אילעולס: **חיילא עליה נזירות מאלתר**. ולא רצין קצלה כי נפיק. ולענין מלקות הוא דפליגי אי לקי על אכילת ענבים צעודו צבית הקצרות וכיון דחל עליה נזירות ולא רצין קצלה מאי צל תאחר איכא: **דקא מאחר ליה לנזירות דטהרה**. ומש"ה קס ליה צבל תאחר: **הואיל וכן**. כלומר כיון דלמרת דאע"ג דחל עליה נזירות כיון דלא חייל עליה צטהרה איכא צל תאחר אף נזיר טהור שטימא עממו צמויד עובר צבל תאחר ולקי. דאע"ג דצבר אזוהריה רחמנא טטומתא צבתי לאוי דכרצבי (ב) צמדר (א) לא יטמא וכתיבי נמי על כל נפשות מת לא יצא (א) ואמר נמי והימים הראשונים יפלו לאו למימרא שלא יחא עליו עונש אחר אלא מילקא נמי לקי משום צל תאחר: **פגולת מעכבת**. פלוגתא היא דר"א ורבנן (נזיר דף ע"ג ע"ב): **דלר"א הא דכתיב ואחר יטמה הנזיר יין (ב) צמדר (א) היינו אחר כל המעשים כולן דהיינו תגלחת והרצאת דמים ולרבנן מיד שהציא קרנצותיו מותר צבין: צל תאחר קרנצוטי**. להך אוקימתא אינו עובר צבל תאחר אלא לאחר ג' רגלים: **אלו הטאות ואשמות**. וקרנצות נזיר הן צכלל: **מהו דסימא**. אי לאו היקישא דנדרים: **דלא מספיק לה לחטאת נזיר** עליה והוא אינו נזיר לא אמר כלום והואיל וקילא סלקא דעתך אמינא לא ליקום עליה צבל תאחר: **ופרכינן הרי הטאת חלב**. כלומר דהיינו חידוש דהוא לא נדר אלא צחרצן צלצד (א) ומיתסר (א) ואפילו הכי מיתסר ככל מידי דמשכר והואיל ומידוש הוא לא ליקום עליה צבל תאחר צשאר קרנצות קרנצות קרנצות מן היקישא צבל תאחר: **עד שיזיר מכולן**. דאי (א) אמר הריני נזיר מחרצן לא הוי כלום עד שיזיר צכל אכתי מאי חידושא איכא: **ועוד האי חידושא**. דקאמר לחומרא הוא והיינו חומרא דהוא לא נזר אלא צצבר אחר והוי נזיר צכולן: **שחס**

נזיר צנדר. דקילא שאינו יכול להתפיסה צנדר שאם אמר חטאת נזיר עלי והוא אינו נזיר לא אמר כלום והואיל וקילא סלקא דעתך אמינא לא ליקום עליה צבל תאחר: **ופרכינן הרי הטאת חלב**. כלומר דהיינו חידוש דהוא לא נדר אלא צחרצן צלצד (א) ומיתסר (א) ואפילו הכי מיתסר ככל מידי דמשכר והואיל ומידוש הוא לא ליקום עליה צבל תאחר צשאר קרנצות קרנצות קרנצות מן היקישא צבל תאחר: **עד שיזיר מכולן**. דאי (א) אמר הריני נזיר מחרצן לא הוי כלום עד שיזיר צכל אכתי מאי חידושא איכא: **ועוד האי חידושא**. דקאמר לחומרא הוא והיינו חומרא דהוא לא נזר אלא צצבר אחר והוי נזיר צכולן: **שחס**

לעשות נזירות דטהרה: משום בל תאחר תגלחת. לעולם מיירי דשילם נזירות צטהרה מכל מקום מנזיה לגלח שצו ולתמו תחת הדוד ומשהיה תגלחת עובר צבל תאחר משמע קאת לאחר שלשים יום לא יגלח יגלח מוקאמר דאיכא עליה משום צל תאחר: בל תאחר קרנצותיו. אם השלים ימי נזירותו ולא הביא איכא צל תאחר: **דרוש ידרשנו אלו הטאות ואשמות**. דפשטיה דקרא כי מדור נדר לא תאחר לשלמו אכל צחובה לא אשמעינן ונפקא מינה מדרשנו ומשמע ליה חטאת נזיר צכלל שאר חטאות: מהו דתימא חידוש הוא שחירשה תורה בנזיר. ולקמן פריך מאי חידוש הוא הילכך קמ"ש שאינו צכלל חטאת קמ"ל היקש דלעיל: **דאי חופים ליה לחטאת נזיר בנדר**. שאם אומר הרי עלי חטאת נזיר לא אמר כלום חטאת נזיר אינו צא צנדר וצנדרה ולהכי פריך ממחטאת חלב דכמו כן אם לא אכל חלב ואמר הרי עלי חטאת חלב לא אמר כלום וכן כל חטאת והא דנקט חלב וכו' רגילות דנקט חטאת חלב מכל שאר חטאות אבל י"מ דלא מתפס פירוש דא"כ לומר הרי זה חטאתי וי"מ דא"כ מאי פריך ממחטאת חלב האמר צדיא צחובין דלס לא אמר הרי זה חטאתי דלענין קרב: חידוש לחומרא הוא. ואע"ג דצוכתא אחרימא אמר חידוש אע"פ שהוא לחומרא כגון גבי עד וצמט מיהו הכי פריך אצרה כל שכן שיש לנו לומר שהוא צבל תאחר מ"ש משאר חטאות:

פירוש עד שיאמר הריני נזיר כסמא דהיינו מנוול: ועוד האי חירושא לחומרא הוא. וכ"ש שיש לו לעבור צבל תאחר:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רב אחא בר יעקב אמר כגון דנדר והוא: (ב) רש"י ד"ה לענין וכו' מירות לא מלקינן ליה הואיל וצבית הקצרות נדר אכל: (א) ד"ה כי דרוש וכו' דמיחייב בהו אדם קאי וכו' ולא ילפינן ליה לנזיר מהאי היקשא: (א) ד"ה וכה חטאת וכו' הרי עלי חטאת חלב לא אמר:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה חטאת חלב. אלא במה הגר היקשא עדיפא. וקשה לי הא וכו' אינו דק לומר דין חדש ממה מה היה אלא דפשטא דקרא כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות כל חטאת צכלל אלא דהיה מקום לומר מסכרה להוילאו מכללא חטאת נזיר כיון דקילא. וכיון דלמיני צכלל ושלמים אף דקיל איתתו צכלל תאחר. ממילא מתי"מ לצאת מפשטיה דקרא לחטאת נזיר מכלל וא"כ ערש הידן מחטאת נזיר מקרא דכי דרוש ידרשנו וי"ע: בהרא"ש ד"ה נזיר טהור אם נשתהיה. עיין טורי אבן ר"ה דף ד' ד"ה וצדקות:

מוסף רש"י

כי דרוש ידרשנו אלו חטאות ואשמות. סוף מדרשן ממך. שהרי חובה הם מוטלין עלך (ד"ה ט). חטאת חלב. כל חטאת קסמ קרי חטאת חלב. דצבר חלב חמיו, דכתיב (ויקרא א) כל חלב וכל דם לא תחלב, וכתיב חטאתי פרשת חטאת (מטות טו). וכתיב כריתות כ"ב).

פירוש הרא"ש

בגון שנור והוא בבית הקברות. ועובר צבל תאחר אם עמד צאותה טומאה ג' רגלים ולא נטוה למנות נזירות: **לאלתר חיילא** עליה נזירות מאי איכא למימר. מאי צל תאחר איכא פלוגתא דרבי יוחנן ור"ל היא צפ"ג דנזיר (דף ע"ג ע"ב): **וכי פליגי לענין (א) מלקות**. אם התרו צו לצאת ולא יאח ואליבא דמי"ד לאו שאין צו מעשה לוקין עליו איני אסור מלקות איכא: אמר רב אשי הואיל וכו'. דמשהיה נזירות טהרה עובר צבל תאחר: נזיר טהור שטימא עצמו צמויד עובר בבל תאחר דנזירות טהרה. (א) אם נשתהה צנומתו ג' רגלים וה"ה אם נטמא צאונם אם השפיה הימה צמויד וצטמא עממו צמויד דקאמר היינו ששהה עממו צנומתו צמויד: עובר משום בל תאחר תגלחתו. ואפי' הביא כל קרנצותיו ואינו מחוסר רק גילוח: **ולא מיבעיא למ"ד תגלחת מעכבת**. משמעות יין ומליטמא למתים או רחוי שיעבור צבל תאחר פלוגי צה ר' אליעזר ורבנן צשלהי פקא ג' מיטין (דף ע"ג ע"ב): **בל תאחר קרנצותיו**. שהגזיר מציא שלשה קרנצות עולה חטאת ושלמים ואם ששה ג' רגלים ולא הביאם עובר צבל תאחר: **דרוש ידרשנו אלו הטאות ואשמות**. דלמינא צכלל כי מדור נזיר ורבינו קרא דלשכתן חטאת דרישה ואת שער החטאת דרוש דרש ואסא חטאת דכתיב חטאת כלסם אי נמי חטאת ואסא מדרשין ממנו ויפינן אומן להציאם: והרי חטאת חלב. כל החטאות נקראו על שם חטאת חלב דחיתא צקוטה (דף ע"ג ע"ב) צדין הוא שמהא חטאת חלב טעונה נקטיס כי רוב צגגת כרת צשכלל הא אדם הרי על ידי חלב הגזוי בחוץ הביא אדם חטאת חלב ופין אדם ממנדב להציא חטאת: עד שיזיר מכולן. פירוש עד שיאמר הריני נזיר כסמא דהיינו מנוול:

א מי"מ פ"ו מהל' נזירות ה"ל ח סמג לאוין רכ: **יא** ב ג מי"מ ע"ס פיה ה"ל לא סמג ע"ס: **יב** ד מי"מ ע"ס פ"ח ה"ה סמג עשין קפי: **יג** ה ו מי"מ פ"ד מהל' מעשה הקרנצות ה"ל ח סמג ע"ס: **יד** ז מי"מ פ"א מהל' נזירות ה"ל סמג לאוין רכ:

תורה אור השלם

1. כי תדר נדר לקי אלוהך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יי אלוהך מעפוך ויזהר בך תפא: דברים כג כב

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] בהר"ן ד"ה אלא למ"ד מהלכת חיילא וכו'. דכיון דחיילא עליה נזירות ליכא צל תאחר לעולם. ממתק מתיב לעולם: [ב] בהרא"ש ד"ה וכו' פליגי וכו'. י"ב למדתי ממנו דפלוגתא דר"י ור"ל צמויד דף ע"ב ע"ב היא רק למ"ד לאו שאכ"מ לוקין עליו. או צלחיסר מלקות פליגי. אבל מלקות ממש ליכא יע"ש ונגליון הש"ס עלי צמויד דף ע"ב ע"ב:

חוספות

בגון שנור והוא בבית הקברות. דעבודו עומד לשם נזירות לא חל עליה עד דנפיק משט ודכי וקבל ויחול לנזירות עליה הילכך קאי צבל תאחר שמוטל עליו לצאת וליטהר ולהסתול נזירות: **הניחא למ"ד לא חיילא עליה נזירות בעודו בבית הקברות**. פלוגתא היא צפ"ג (נזיר דף ע"ג ע"ב): **ועוד האמר מר בר רב אשי ממהל כ"ע לא פליגי דחיילא חס שותה צבין או מגלח לוקה צעודו נמי צבית הקצרות חל נזירות עליו כי פליגי למלקי על הטומאה חס התרו צו צעודו לשם לא משס כי נזיר אהה רבי יוחנן סבר כיון דחיילא לענין שאר דינין לקי ור"ש בן לקיש סבר לא לקי משום טומאה דלכתי לא חל עליו נזירות טהרה אכל וה"ה חל הנזירות לענין שאר דינין לשמוט יין ולגלח וא"כ מאי צל תאחר איכא: וכו' פליגי לענין מלקות. לאו דוקא אלא כלומר לענין מלקות דטומאה אכל מודה דמלקות איכא אי שותה יין או מגלח ומשני אפי' קאי צבל תאחר לנזירות דטהרה חל עליו שיש לו**

